

**سخنرانی دکتر ضرعامی
در گردهمایی سنتا کلارا**

صفحه ۵

گزارش گردهمایی سنتا کلارا

صفحه ۴

دکتر فریبا آریا

داستان ری یونیون

صفحه ۷

مهران رفیعی

این بار در فرانسه

کنفرانس گرایشهای فناوری نانو از ۴ تا ۸ سپتامبر در شهر گرنوبل در فرانسه برگزار شد. ۱۵ نفر پژوهشگر نیز از ایران در این کنفرانس ثبت نام کرده بودند. پژوهشگران ایرانی با کمال تعجب مطلع شدند که با شرکت آنها در این کنفرانس علمی مخالفت شده است. در پی اعتراض پژوهشگران ایرانی و بررسی این مساله از سوی مسئولین بالاخره با شرکت دو تن از این پژوهشگران موافقت شد. این تصمیم در حالی گرفته شد که همه مسئولان این کنفرانس با صراحت بیان می کردند که نباید سیاست را در مسایل علمی دخالت داد.

دو قطعنامه در پاسخ به ناروایی های اعمال شده در حق میهمانان گردهمایی سنتا کلارا

هیات مدیره انجمن SUTA در سه جلسه ای که بلافاصله پس از پایان چهارمین گردهمایی جهانی انجمن برگزار کرد، ضمن بحث و بررسی در مورد برخورد غیر انسانی از سوی ماموران مرزی آمریکا با برخی از میهمانان عزیز گردهمایی، دو قطعنامه زیر را به تصویب رساند.

قطعنامه نخست

هیات مدیره انجمن SUTA برآن است تا به بررسی راه های حقوقی جهت واکنش به باطل کردن ویزا و رفتار غیر انسانی بپردازد که در مورد برخی از میهمانان گردهمایی سنتا کلارا کالیفورنیا اعمال شده است. انجمن در این رابطه از گروهی از وکلای خبره خواهد خواست تا به بررسی امکانات حقوقی برخورد با ادارات خاطی بپردازند.

قطعنامه دوم

با توجه به باطل کردن بدون دلیل ویزای برخی از میهمانان گردهمایی سال ۲۰۰۶ در ایالات متحد آمریکا و همچنین به دلیل برخورد غیر انسانی با این عزیزان در فرودگاه های ورود به آمریکا، هیات مدیره انجمن SUTA از هیات مدیره بعدی انجمن می خواهد که در هنگام تصمیم گیری در مورد تعیین محل برگزاری گردهمایی های بعدی انجمن این موارد را کاملا در نظر بگیرند.

نامه نماینده کنگره

و پاسخ وزارت امور خارجه آمریکا

صفحه ۲ و ۳

**برگزاری انتخابات هیات مدیره انجمن
نیمه دوم ماه نوامبر**

دوره دو ساله هیات مدیره انجمن در پایان سال جاری میلادی به پایان خواهد رسید و به همین جهت هیات مدیره فعلی از اعضا خواهد خواست تا در انتخاباتی که در ماه نوامبر برگزار خواهد شد، ترکیب جدید هیات مدیره را انتخاب کنند.

جلسه کمیته هماهنگی شاخه ها

جلسه کمیته هماهنگی شاخه های انجمن روز یکشنبه ۳ سپتامبر مطابق معمول از طریق مکالمه تلفنی روی شبکه یاهو برگزار شد. در این جلسه نمایندگان شاخه های زیر حضور داشتند:

- کالیفورنیا شمالی
- کالیفورنیا جنوبی
- میشیگان
- نیو انگلند
- تورنتو
- بریتانیا
- سوئد

هدف از این جلسه مطلع کردن نمایندگان شاخه ها از بحثی بود که در مورد تغییر اساسنامه در هیات مدیره انجمن در جریان است.

نمایندگان شاخه ها در این جلسه ضمن آگاهی از بحث های موجود امکان یافتند تا نظرات خود را در این مورد به اطلاع هیات مدیره برسانند.

نامه روشنگرانه نماینده کنگره آمریکا به وزارت خارجه و وزارت امنیت داخلی آمریکا

گویا سیاست دولت آمریکا مخالف با تبادل اطلاعات علمی یا کمک به نجات جان انسان ها است.

در اینجا بخشی از گزارش روزنامه مرکوری را می آورم: "از حدود ۳۰۰ ایرانی که برای شرکت در یک کنفرانس در مورد زلزله در سنتا کلارا تقاضای ویزا کرده بودند، تنها با ویزای نیمی از آنها موافقت شد. هنگامی که این افراد به فرودگاههای آمریکا رسیدند و قصد ورود به آمریکا را داشتند، از ورود حدود ۱۰۰ نفر آنها جلوگیری شد. به آنها گفته شد که ویزای آنها به دلایل مربوط به امنیت ملی باطل شده است. این افراد، حتی آنهایی که همراه با فرزندان خود بودند، سپس دستگیر شدند و در حالتی که "شبیبه به زندان" می توان توصیف کرد، قرار داده شدند. برخی از آنها را یک شب در زندان نگاه داشتند و سپس به ایران برگرداندند."

با مطالعه این گزارش ها یک نگرانی دیگر در من ایجاد شد که چرا علی رغم blanket policy در جلوگیری از ورود ایرانی ها به آمریکا، مقامات کنسولگری های آمریکا با تقاضای ویزای آنها موافقت می کنند. این مبنی بر عدم هماهنگی بین وزارت خارجه و وزارت امنیت داخلی آمریکا است.

... با این حال من نمی فهمم چرا آمریکا این دانشمندان ایرانی را با خطری که از جانب دولت آنها متوجه ماست، یکسان می پندارد. آیا این قابل تصور است که همه این دانشمندان که از وزارت خارجه آمریکا ویزا گرفته بودند، خطرشان برای آمریکا در هنگام پرواز به آمریکا کشف شد؟

وزیر امور خارجه پیشین آمریکا پاول بارها به من و دیگر اعضای کنگره اطمینان خاطر داده بود که آمریکا تمام تلاش خود را برای تسهیل ورود دانشمندان جهت شرکت در کنفرانس ها و یا دیگر همایش های علمی بکار خواهد برد. به نظر من وزیر امور خارجه فعلی خانم رایس نیز نظر دیگری

خانم **زو لافگرن Zoe Lofgren** نماینده منطقه ۱۶ کالیفرنیا در کنگره آمریکا در نامه ای که به تاریخ ۷ ماه اوت به وزارت خارجه و به وزارت امنیت داخلی آمریکا نوشت، ضمن ابراز نگرانی از برخورد های غیر منطقی با گروهی از مهمانان گردهمایی جهانی انجمن در سنتا کلارا، چندین پرسش نیز از این دو وزارت خانه کرده است. در زیر متن نامه خانم زو لافگرن را می خوانید:

"وزیر امور خارجه رایس و وزیر امنیت داخلی چرتوف گرامی،

گزارش های مطبوعات در مورد جلوگیری از ورود حدود ۱۰۰ نفر از دانشمندان و استادان و صاحبان کسب و کار ایرانی که با داشتن ویزای معتبر قصد شرکت در یک کنفرانس در مورد زلزله در سنتا کلارای کالیفرنیا را داشتند، مرا به شدت نگران کرده است.

گزارش پیوست از شماره روز ۵ اوت ۲۰۰۶ روزنامه مرکوری سن خوزه حاکی از برخورد نا مناسب با این دانشمندان است و گویای چالشی است که در رابطه با تبادل اطلاعات علمی و بشردوستانه در کشور ما وجود دارد. ایران نیز مانند کالیفرنیا شاهد مرگ و صدمات ناشی از زلزله بوده است. در کالیفرنیا زلزله منجر به مرگ هزاران نفر و نابودی میلیون ها دلار از ساختمانها در قرن پیش شده است. در ایران نیز در جریان زلزله ۲۶ دسامبر ۲۰۰۳ در منطقه جنوب خاوری کشور حداقل ۳۰ هزار نفر جان خود را از دست دادند، ۳۰ هزار نفر دیگر مجروح شدند و ۸۵ درصد از ساختمانها در منطقه بم بطور کامل و یا جزئی نابود شدند.

روشن است که تبادل نظرها از سوی متخصصان بین المللی در مورد پیش بینی بهتر و آمادگی بهتر در مقابل زلزله و کاهش میزان خسارات امری لازم است. متأسفانه گزارش روزنامه مرکوری سن خوزه حاکی از آن است که

۱۰. آیا کودکان در همان اماکن با بزرگسالان نگاهداری می شدند؟ آیا کودکان در اماکنی مجزا با خانواده شان نگاه داری می شدند یا جدا از خانواده شان؟ آیا امکانات مجزایی در اختیار کودکان در حبس گذاشته شده بود؟

با احترام

زو لافگرن
نماینده کنگره

پاسخ وزارت امور خارجه به اعتراضات انجمن

در پی اعتراضات اعضا و دوستداران انجمن به برخوردهای غیرانسانی مأموران مرزی آمریکا نسبت به میهمانان گردهمایی انجمن، خانم **زو لاف گرن Zoe Lofgren** نماینده منطقه ۱۶ کالیفرنیا در کنگره آمریکا، با ارسال یک نامه از وزارت امور خارجه آمریکا درخواست کرد تا در رابطه با این مساله توضیح دهد. در نامه مشروحی که در پاسخ به این پرسش از سوی وزارت امور خارجه آمریکا ارسال شده است، از جمله آمده:

"... چنانچه مطلع هستید، اخیراً Department of Home Security (DHS) از ورود تعدادی از دانش آموختگان دانشگاه صنعتی شریف به آمریکا جلوگیری کرده است. این افراد در تقاضای ویزای خود هدف از سفر به آمریکا را شرکت در گردهمایی دانش آموختگان دانشگاه صنعتی شریف، ذکر کرده بودند و نه آنطور که در نامه شما ذکر شده، شرکت در یک همایش در مورد زلزله. پس از آن که ویزای این افراد توسط وزارت امور خارجه آمریکا باطل شد، DHS از ورود آنها به آمریکا جلوگیری کرد. تصمیم وزارت خارجه بر اساس ماده ۲۲۱ INA و مبنی بر اطلاعاتی بود که پس از دادن ویزا ها دریافت شده بود. این اطلاعات حاکی از امکان عدم صلاحیت هر یک از این افراد جهت دریافت ویزا و ورود به ایالات متحده آمریکا بودند. فرصت کم و عدم حضور مقامات کنسولی در ایران این امکان را در بسیار موارد فراهم ساخت تا بتوان متقاضیان ویزا را پیش از سفر از باطل شدن ویزا آگاه کرد.

"... هنگامی که فردی به آمریکا می رسد، مأموران DHS مسولیت رسیدگی به ضوابط ورود به آمریکا را دارند. بدین دلیل پرسش و نگرانیهای مطرح شده را باید با این نهاد مطرح کرد..."

"... در رابطه با موارد مطرح شده از سوی شما در مورد شیوه برخورد با این افراد در نقاط ورود به آمریکا باید گفت که این مساله خارج از دایره مسولیت وزارت امور خارجه است."

تصحیح

آقای دکتر هژبری از خبرنگارانی که خواستند تا یک جمله از سخنرانی ایشان در گردهمایی سنتا کلارا که در شماره پیش درج شده بود، تصحیح شود. شکل درست جمله ای که در رابطه با برگزاری گردهمایی مشترک با دانشکده فنی ایراد شده بود، به صورت زیر است:

"یک روز بعد از دریافت قرارداد اعلام کردند مطالعه زیاد کردیم و متأسفانه فکر می کنیم این یک ریسک بزرگی است برای ما."

جز این ندارد. تا آنجایی که من می دانم آمریکا تاکنون هیچگاه از ورود دانشمندانی که خطری برای امنیت ما نیستند، تنها به دلیل اختلاف بین دولت ما و دولت های دیگر، حتی اگر این اختلاف ها بسیار جدی هم بوده باشد، جلوگیری نکرده است. آیا تغییری در این سیاست ما داده شده است؟

گزارش های نگران کننده ای از سوی دانشمندان آمریکایی به من رسیده است که حاکی از دشواری در برگزاری کنفرانس های سطح بالای علمی در آمریکا است. دلیل این امر مشکلاتی است که در رابطه با ورود دانشمندان غیر آمریکایی در این کنفرانس ها ایجاد شده است. در واقع یکی از دارنگان جایزه نوبل اخیراً به من گفت که به دلیل این مشکلات به احتمال زیاد بسیاری از کنفرانس های سطح بالای علمی در خارج از آمریکا برگزار خواهند شد. در شرایطی که آمریکا تأکید بر رقابت پذیری هر چه بیشتر دارد و نیاز زیادی به حفظ نقش رهبری مان در زمینه های علوم، ریاضیات و مهندسی حس می شود، این اقدامات نمی تواند برای آمریکا کارساز باشد. من تا کنون بارها و بارها این موضوع را با دو وزارت خانه امنیت ملی و امور خارجه مطرح کرده ام و به من همیشه اطمینان داده شده است. آیا گزارش روزنامه مرکوری حاکی بر آن است که این اقدامات با شکست مواجه شده اند؟

امیدوارم که تا تاریخ جمعه ۱۱ ماه اوت به این پرسش های من پاسخ داده شود:

۱. سیاست اولیه وزارت امور خارجه در تأیید و یا رد ویزا های درخواستی برای شرکت در کنفرانس زلزله انجمن دانشگاه صنعتی شریف SUTA در هتل هیات سنتا کلارا چه بوده است؟

۲. آیا این سیاست دچار تغییر شد؟ اگر چنین است در چه وقت و به چه دلیل؟

۳. آیا ویزای افراد در هنگام ورود به آمریکا باطل شد و یا آنها به دلایل دیگری بدون باطل بودن ویزا برگردانده شدند؟ آیا تصمیم بر جلوگیری از ورود این افراد به این معنی است که تصمیم اولیه در مورد اعطای ویزا به این افراد نادرست بوده است؟ اگر چنین است دلیل نادرستی آن تصمیم چه بوده است؟ اگر چنین نبوده است، دلیل جلوگیری از ورود این افراد چه بوده است؟

۴. چه تعداد افراد شامل لغو ویزا شده اند؟ چه تعداد افراد به دلایل دیگر و بدون لغو ویزا برگردانده شده اند؟ دلیل لغو ویزا و یا برگرداندن بدون لغو ویزا چه بوده است؟

۵. به چه دلیل و در حالی که ویزای افرادی که برای شرکت در کنفرانس SUTA قصد ورود به آمریکا را داشتند، باطل می شد و آنها برگردانده می شدند، همچنان به افراد دیگر در این رابطه ویزا داده می شد؟

۶. در مجموع چند نفر ایرانی برای شرکت در کنفرانس SUTA در سنتا کلارا تقاضای ویزا کرده بودند؟

۷. با ویزای چند نفر برای شرکت در کنفرانس SUTA موافقت شده بود؟

۸. چه مدت زمانی افراد برگردانده شده پیش از برگردانده شدن در حبس بودند؟

۹. این افراد در چه شرایطی نگاه داشته شده بودند؟ در چه اماکنی بودند؟ آیا دستبند به دستشان زده شده بود؟ آیا در زندان بودند؟ آیا امکان دسترسی به غذا و امکانات بهداشتی داشتند؟ آیا امکان تماس تلفنی و گفتگو با اعضای خانواده و وکیل داشتند؟

گزارش چهارمین گردهمایی جهانی انجمن SUTA

دکتر فریبا آریا

فناوری مورد بحث قرار گرفت. این بحث بسیار مورد توجه حاضران در جلسه قرار گرفت و بسیاری از شرکت کنندگان در بخش جلسات موازی به ادامه این بحث ها پرداختند. در بخش جلسات موازی همچنین بحث گروهی در مورد مدیریت سوانح طبیعی و بخش مربوط به بازار کارایی نیز مورد توجه شرکت کنندگان قرار گرفت.

پس از صرف شام نوبت به برنامه تفریحی و هنری رسید. در این برنامه رایکا یغمایی، حمید نجفی، گروه رقص آذربایجانی و انوشیروان روحانی با اجرای برنامه های بسیار جالب، یک شب فراموش نشدنی از خود به جای گذاشتند. این برنامه شاد و فراموش نشدنی تا ساعت ۱ پس از نیمه شب ادامه یافت.

روز یکشنبه با برنامه موسسه آفرینی و با سخنرانی دکتر مصطفی رونقی و دکتر سهیل سادات ادامه یافت. پس از یک اطلاعیه که توسط دکتر خاکزار در مورد تاسیس دانشگاه مجازی به اطلاع حاضران رسید، اعضای حاضر هیات مدیره انجمن در یک جلسه پرسش و پاسخ با اعضای حاضر در گردهمایی شرکت کردند. این بخش از برنامه کاملاً به بررسی موضوع باطل شدن ویزای گروهی از میهمانان گردهمایی و برگرداندن آنها اختصاص یافت.

پس از صرف ناهار در یک بحث گروهی فرزاد نعیمی، دکتر لادن بهنیا، افشین پرشاد، ناصر منس و دکتر حمید نجفی در مورد موضوع موسسه آفرینی به بحث و همچنین پاسخ به پرسش های حاضران پرداختند.

دو ساعت از باقی برنامه در این روز به بخش مربوط به بازار کارایی اختصاص یافت.

شب یکشنبه شرکت کنندگان در گردهمایی همه میهمان شرکت امید زاد در یکی از ساختمانهایشان به نام Plug and Play بودند. در طی مراسم شام آقای رضا آهی در مورد موفقیت آمیز بودن تاسیس شرکت شان صحبت کرد و آقای الهیان در یک سخنرانی جالب و مهیج تجربیات زندگی خود را با میهمانان در میان گذاشت. میهمانان در این شب ضمن لذت از غذا و موسیقی خوب توانستند هر چه بیشتر با یکدیگر آشنا شوند.

روز دوشنبه برنامه بازدید از شهر سن فرانسیسکو برای گروهی از شرکت کنندگان در گردهمایی اجرا شد.

چهارمین گردهمایی جهانی انجمن SUTA در روزهای ۴ تا ۶ ماه اوت با شرکت بیش از ۴۰۰ نفر از اعضای انجمن از سراسر جهان در سنتا کلارا کالیفرنیا برگزار شد.

برنامه گردهمایی روز جمعه ۴ اوت با نام نویسی در گردهمایی و پذیرایی از میهمانان تا غروب آن روز ادامه یافت. پس از صرف شام نوبت به بخش هنری رسید. این بخش هنری به شرکت کنندگان در گردهمایی امکان داد تا بتوانند خود را برای بحث های سنگین روزهای بعد آماده کنند.

بخش افتتاح گردهمایی در روز شنبه با سخنرانی خوش آمد گویی دکتر فریبا آریا آغاز شد و با سخنرانی دکتر شهریار مکاره پی ادامه یافت. در ادامه رییس انجمن، دکتر زاهد شیخ الاسلامی، گزارشی از فعالیت های انجمن در طول دو سال گذشته ارائه کرد. در پایان بخش افتتاح دکتر هژبری طی یک سخنرانی نظرات خود را در مورد چگونگی برخورد هیات مدیره بعدی انجمن با چالش های در پیش بیان داشت.

بخش مربوط به صدمات طبیعی با سخنان دکتر یوسف بزرگ نیا آغاز شد. در ادامه دکتر مهدی ضرغامی در این زمینه سخنانی ایراد داشتند (متن کامل سخنرانی دکتر ضرغامی را در همین شماره بخوانید). سپس در یک بحث گروهی متخصصان این زمینه همچون دکتر رهنما، دکتر نیازی، دکتر مهرآیین، دکتر نعیم و دکتر ضرغامی که هر یک به نوبه خود در زمینه زلزله از متخصصان صاحب نام هستند، نظرات و تجارب خود را بیان داشتند و به پرسش های حاضران پاسخ گفتند.

پس از صرف ناهار نمایندگان شاخه های انجمن به معرفی شاخه های خود برای حاضران در جلسه پرداختند. انوشه هادزاد مسئولیت این بخش از برنامه را بر عهده داشت. پس از این بخش نوبت به دکتر بهرخ خوشنویس رسید تا در باره نوآوری خود سخن بگوید. برنامه بعدی در باره سرمایه مخاطره ای بود. در این بحث گروهی کامران الهیان، دکتر کاتیا فلکشاهی، سعید عمیدی و پژمان نوزاد شرکت داشتند. آرمان پهلوان عهده دار مسئولیت اجرای این بخش از برنامه بود. در این بخش از جمله موضوع گرایشهای موجود در رابطه با سرمایه گذاری در رشته های مربوط به

عوامل لازم برای کاهش صدمات ناشی از زلزله سخنرانی دکتر مهدی ضرغامی در گردهمایی سنتا کلارا

ارتش بزرگش در اروپا و آفریقا بود. در مراجعت از جنگ ناپلئون گروه مهندسی سیویل را از همان ژنی ها برای پیدا کردن راه حل برای رفع مشکلات شهر ها بوجود آورد. شاید هر مهندسی را نشود بعنوان ژنی معرفی کرد ولی آنان که که به حل مشکلات بزرگ نائل می شوند، همواره ژنی های جامعه هستند.

سوالی که پیش می آید این است که اگر ما کار مهندسی خود را به خوبی انجام دهیم، آیا جایی برای قهر الهی باقی می ماند؟ جواب این سوال مثبت است و همیشه برای قهر الهی جا باقی است. در این مورد باید توضیحی عرض کنم. چون پدیده های طبیعی شدت های متفاوت دارند، هر شدت با احتمالی به وقوع می پیوندد که رابطه عکس با شدت دارد، یعنی هر چه شدت بیشتر باشد، احتمال وقوع در یک سال کمتر است. برای حفظ محیط ساخته شده در مقابل اثرات یک پدیده طبیعی باید سرمایه گذاری کرد و حجم این سرمایه گذاری رابطه مستقیم با شدت دارد. یعنی برای حفظ محیط ساخته شده در مقابل پدیده های طبیعی با شدت بیشتر باید سرمایه گذاری بیشتر کرد. این تصمیم که ما می خواهیم محیط ساخته شده را از چه صدمه ای حفظ کنیم بستگی به امکانات مالی و اجرایی دارد و یک سیاست گذاری ملی است که ما مهندسین، دانشگاه ها و دولت ها در اتخاذ این سیاست باید با هم تشریک مساعی کنیم. به عبارت دیگر باید تعریف کنیم که از چه صدماتی می خواهیم جلوگیری کنیم. البته صدمات با شدت بیشتر و احتمال وقوع کمتر که برای جلوگیری از آن امکان مالی و اجرایی نداریم را به قهر خداوند واگذار می کنیم.

میزان خسارت ناشی از یک زلزله به چند عامل بستگی دارد:

۱. عوامل ژئوفیزیکی و ژئولوژی. این عوامل شدت زلزله را تعیین می کند. شدت زلزله در سطح زمین متغیر است چون به عوامل زمین مربوط می شود.
۲. تمرکز و توزیع جمعیت که آنهم در سطح زمین متغیر است. متأسفانه مراکز تجمع جمعیت در نقاط دور از زلزله های شدید نیستند.
۳. نوع ساختمان و پایداری آن در مقابل زلزله شاید بد نباشد محیط ساختمانی ایران را به گروه های ساختمانی مختلف تقسیم کنیم. مثلاً گروه های

بقیه در صفحه بعد

مایلم قبل از اینکه وارد بحث امروز شویم، لغاتی را که مربوط به این بحث می شود، تعریف کنیم. پدیده طبیعی Natural Phenomenon همچون زلزله، سیل، باد و طوفان و سونامی پدیده ای است که به دلایل طبیعی اتفاق می افتد و اغلب باعث صدمه به محیط ساخته شده و خرابی آن و جرح و مرگ کسانی که در این محیط زندگی می کنند، می شود.

دلایل وجودی پدیده های طبیعی در قالب علوم و تکنولوژی بستری قابل عرضه است و مدل های کیفی برای توضیح این پدیده ها وجود دارد. مدل های کمی برای پیش بینی وقوع دقیق این پدیده ها در مراحل ابتدایی است و احتیاج به سالها تحقیق دارد تا بصورت قابل استفاده درآید.

این پدیده ها در طول زمان با شدت های مختلف اتفاق می افتد و هر چه پدیده شدیدتر باشد، احتمال وقوعش در یک سال کمتر است. با اینکه پیش بینی دقیق وقوع این پدیده ها امکان پذیر نیست، مدل های احتمالی برای پیش بینی شدت پدیده ها و احتمال وقوع آن در یک سال، وجود دارد. بعبارت دیگر ما می توانیم پیش بینی کنیم که برای یک نقطه در ایران زلزله ای با شدت خاص هر چند سال یک بار اتفاق می افتد.

انسان ابتدایی در ساخت محیط خود با دو مشکل روبرو بود. مشکل نخست فائق آمدن به عوامل محیطی و اجتماعی بود که زندگی او را مشکل و یا تهدید می کرد. همچون گرما، سرما، باران و مشکلات حرکت. ساختمان های دهات و شهرها، جاده ها، پلها و حصارها به این منظور ساخته شد. مشکل دوم پدیده های طبیعی بود که محیط ساخته شده او را تهدید می کرد. این پدیده ها به قهر الهی Act of God منسوب می شد که باعث هجوم مردم به معابد می شد.

اکنون مایلم مهندسی Engineering را تعریف کنم. مهندسی عبارت است از کاربرد علوم و فنون در ایجاد یک محیط ساخته شده برای انسان که نه تنها او را از عوامل طبیعی و اجتماعی حفظ کند بلکه از اثرات پدیده های طبیعی در حدود امکانات جامعه، محفوظش دارد. این تعریف نه تنها مشمول مهندسین می شود، بلکه اقتصاد دانان، جامعه شناسان و متخصصان دیگری را که در این زمینه کار می کنند و می توانند حدودا امکانات جامعه را تعیین کنند را نیز در برمی گیرد.

شاید بد نباشد بدانید که نخستین گروه مهندسی را ناپلئون بوجود آورد به نام Corps des Ingenieurs یا گروه ژنی ها که وظیفه آنان پیدا کردن راه حل برای رفع مشکلات حرکت

سخنرانی دکتر ضرغامی ...

- برای راه حل ما به چه احتیاج داریم؟**
۱. پیش بینی رفتار ساختمانهای گروه های مختلف و درک مکانیزم های تخریب احتمالی. این رفتار برای ساختمانهای در گروه ساختمانهای بلند دولتی و صنعتی قابل پیش بینی است ولی نه در گروه های ابتدایی تر
 ۲. تعیین راه های مختلف مقاوم ساختن هر یک از گروه های ساختمانی که خطر بزرگ برای جامعه در بردارد
 ۳. تعیین مرز بین قهر الهی و مسئولیت اجتماعی برای حفظ مردم در حال و در آینده قابل پیش بینی به صورت یک سیاست ملی

چه باید کار کرد؟

۱. استفاده از امکانات ما در آمریکا برای کمک در حل مساله پیش بینی رفتار ساختمانهای گروه های مختلف و تعیین فرم های تخریب احتمالی و راه مقاوم ساختن آن
۲. تقویت علمی و مدیریتی دانشگاه صنعتی شریف و سایر دانشگاه ها برای ایجاد مرکز زلزله با همکاری SUTA با هدفی که شامل ایجاد یک سیاست جامع و ملی باشد.

این کار یک هدف عالی انسانی دارد که از عشق عمیق همه ما به ایران و ملت نجیب ایران سر چشمه می گیرد. نتیجه آن از قرار زیر است:

۱. گروهی از متخصصین - استادان و دانشجویان - در آمریکا هم خود را در راه حل مشکلات ایران بکار برند
۲. گروهی از ایرانیان با کمک های مالی خود از این پژوهش ها حمایت کنند.
۳. گروهی از مهندسان، اقتصاد دانان و جامعه شناسان و متخصصان مقیم آمریکا با فعالیتهای دانشگاه در مراکز زلزله همکاری کنند
۴. قسمتی از تحقیق دانشگاه های کشور در زلزله بصورت مطالعه برای تعیین یک سیاست ملی در خواهد آمد
۵. برای SUTA یک مکانیزم طبیعی برای همکاری با دانشگاه های کشور ایجاد شود.
۶. مدیریت مراکز زلزله باید به نحوی انجام شود که نه تنها ضامن استقلال این مرکز باشد، بلکه نقش ارتباطی خود را با برنامه ریزی و سیاست گذاری در کشور تقویت کند.

آیا این کار در جو سیاسی فعلی قابل اجرا است؟

من فکر می کنم که موضوع زلزله یکی از موضوع های نادری است که می تواند با وجود جو موجود به موقع اجرا درآید. نه تنها این موضوع جامعه ایرانیان مقیم خارج را درگیر مشکلاتی می کند که ملت ما با آن روبرو است، بلکه می تواند امکانات وسیع آمریکا را در حل این مساله بسیج کند.

آیا این هدف زیادی بزرگ است؟ ممکن است ولی زلزله مساله بزرگی است. مهندسی ما ژنی های جامعه هستند و حل مسایل بزرگ احتیاج به هدف بزرگ دارد.

- ساختمانی زیر را در نظر بگیرید:
- ساختمانهای خشتی و سنگی روستایی که حدود یک چهارم جمعیت ایران در آن زندگی می کند
 - ساختمانهای ساده آجری شهری (و یا روستایی) که احتمالا بیش از یک چهارم جمعیت ایران در آن زندگی می کند
 - ساختمان های چند طبقه که به صورت آپارتمان یا دفتر مورد استفاده مردم شهر هاست و احتمالا بیش از یک چهارم جمعیت در آن زندگی می کند.
 - ساختمانهای بلند و مهندسی ساز، ساختمانهای دولتی و صنعتی
 - ساختمانهای تاریخی که صدمات جانی از تخریب آن کم و محدود است
- فرض کنید توزیع جغرافیایی و تمرکز جمعیت را در این گروه های ساختمانی می دانیم.
- فرض کنید که احتمال تخریب هر یک از این گروه های ساختمانی را در زلزله ها با شدت مختلف می دانیم و احتمال خسارت جانی و مالی ناشی از آن زلزله را می توانیم محاسبه کنیم
- از ترکیب احتمال تخریب و احتمال وقوع زلزله می توانیم احتمال خسارت جانی و مالی را در سراسر ایران تعیین کنیم و با خسارات پدیده های طبیعی در گذشته مقایسه کنیم و مدل را تصحیح کنیم.
- اکنون از این مدل می توانیم برای تعیین سیاست زلزله استفاده کنیم و اثرات تغییرات ساختمانی را در تغییر احتمال خسارت جانی و مالی مطالعه کنیم.
- آنچه بدیهی است این است که گروه های ساختمانهای خشتی و سنگی روستایی، ساختمانهای آجری شهری و روستایی و ساختمانهای چند طبقه آپارتمانی شهری خطر خسارت فوق العاده ای برای جان و مال مردم در محیط ساخته شده فعلی ایران ایجاد کرده است. مسلما وضع موجود و سیاست موجود (اگر وجود داشته باشد) که در آن هر چند سال یک بار زلزله ای با شدتی که در ممالک پیشرفته خسارت چندانی به بار نمی آورد، اتفاق می افتد، هزاران هموطن جان خود را از دست می دهند، تعداد بی شماری مصدوم می شوند، دهات و شهر ها نابود می شود، هزاران خانواده متلاشی و کودکان بی سرپرست می مانند، آنهم در کشوری که از کلیه امکانات لازم برخوردار است، قابل قبول نیست. این وضع باید تغییر کند.
- در تغییر این وضع ما مهندسیین وظیفه اخلاقی و حرفه ای داریم. دانشگاه های کشور و بالاخص دانشگاه صنعتی شریف وظیفه دارد. دانشگاه باید محل انجام پژوهش هایی باشد که بر اساس آن سیاست های ملی مخصوصا سیاست حفظ مردم از صدمات ناشی از زلزله و سایر پدیده های طبیعی تعیین می شود.
- دولت وظیفه دارد. دولت مسئول حفظ جان و مال مردم است و نباید در این راه کوتاهی کند.
- مردم باد بدانند که هر زلزله ای قهر الهی نیست و دولت در حفظ جان و مال آنان در مقابل زلزله هایی که کمتر از حد قهر الهی است، باید جواپگو باشد.
- ایرانیان و ایران دوستان خیر هم وظیفه دارند که اهمیت این موضوع را تشخیص دهند و اگر راه حل منطقی است، از آن حمایت کنند.

داستان ری یونیون

مهران رفیعی

نداریم، مساله ما با پلی تکنیک بود که حالا دیگه نیست. اینها هم می تونن به سراغ افرادی مثلا خوارزمی، رازی، و یا خیام برن و قال قضیه را بکنن. بقول سرکار استوار، این پلی تیک تغییر اسم بعضی وقتا معجزه می کنه، همونطوری که در مورد رودزیا کرد، از وقتی که بهش میگن زمبابوه، دیگه آدم به یاد آپارتاید نمی افته و این جوری و به همین سادگی مساله نژاد پرستی را برای همیشه حل کردن.

بعدش به یاد همکلاسی ها، درسها و استاد ها می افتم و داغم تازه تر میشه، بخصوص اون امتحانهای شبانه در ساختمان مجتهدی.

به یاد تیوری هایی می افتم که با ضرب چکش توی سر خودمون فرو کردیم و بعدها اکثرشون غلط از آب در آمدن. البته خوبی گذر عمر اینه که با خودش فراموشی و الزایمر و هزارتا نعمت دیگه را میاره، وگرنه آدم پاک دیوانه می شد. اما هر چیزی را فراموش کرده باشم این "قانون برنولی" را نمی تونم از سرم بیرون کنم. قرار بود که فشار و سرعت با هم رابطه معکوس داشته باشن. یعنی اگه اولی بره بالا دومی باهاس بیاد پایین. فقط ظرف چند سال خلافتش ثابت شد، توی اون روزهای پر فشار دلم می خواست برنولی و معلم فیزیک را با هم شاهد بگیریم تا بهشون نشون بدم که هر چقدر فشار بیشتر می شد، سرعت جابجایی بچه ها هم می رفت بالا، بطوریکه در زمان کوتاهی اغلب همکلاسی ها با سرعت رفته بودن، اکثرشون حتی بدون خدا حافظی.

اما استثناهایی هم بچشم می خوره، مثل "اصل گریز از مرکز" که هم چنان اعتبار داره و این روزها کاربرد روزانه تری پیدا کرده، از شما چه پنهون، این ماجرای "قاعده و استثنا" هم منو به یاد کسی می اندازه که نبودنش آدمو غمگین تر می کنه.

از این حرفا بگذریم، حالا این که دکتر فریدون خان هژبری چطوری توانسته این چند صد نفر از مرکز گریخته را دور هم جمع کنه، عقم بجایی نمی رسه، لابد از مطالب شیمی ۲ استفاده کرده. راستش دلم می خواست که اون درس را به عنوان درس انتخابی بردارم ولی استاد راهنمایم گفت که بدرد رشته برق نمی خوره، من هم بجاش درس تلویزیون رنگی را برداشتم. ولی ایکاش نکرده بودم. یک ترم تمام بر سر کیفیت رنگ چک و چانه زدیم و از سیر تا پیاز پال و سکام را مقایسه کردیم، اما ظرف چند سال، وقتی که رنگ را از تلویزیون گرفتن، تمام اون اطلاعات هم، ارزش خودشون را از دست دادن. یادم هست که دکتر خاکزار، پدر سیستم پال را هم به دانشگاه آورد که حسابی شیر فهم بشیم که پال از سکام بهتره، خوب لابد اونایی که سکام را خریدن چیز فهم نشده بودن.

اسم دکتر خاکزار، کلاس های مخابرات و تلفن را در خاطرم زنده می کنه. یادم میاد که در اون روز ها، بوسیله همون شماره گیر ها و مراکز مکانیکی می توانستیم با دختر همسایه مون کمونیکیشن بکنیم و هیچ اشکالی هم نبود، البته منظورم اشکال های تکنیکه نه چیزای دیگه، فووش دو سه بار بوق اشغال می زد... ولی بالاخره بعد راه میداد و کار راه می افتاد، اما استادان وعده های رنگ و وارنگ میدادن، از قبیل راه اندازی ←

غروب یکشنبه است، ساک و راکت تنیس را به گوشه پرتاب می کنم و لنگ لنگان به طرف حمام میرم که صدای نیلوفر بلند می شه:

- پدر، علی دوبار تلفن کرد، بهش زنگ بز.

می پرسم کدام علی؟ کی زنگ زد؟

- دوستت از آمریکا، سه چهار ساعت قبل

یه خورده نگران می شم، چی شده که دو بار تلفن کرده؟ به طرف تلفن می رم، نگاهی هم به ساعت دیواری می اندزم و یک ضرب و تقسیم می کنم، به طرف حمام بر می گردهم، آخه نصفه شب که موقع تلفن کردن نیست.

بعد از شام دستگاه لعنتی را روشن می کنم تا تمه حقوق کارمندی را بابت حق بیمه، قسط خونه، شهریه مدرسه و صد تا چیز دیگه خرج کنم ولی خوب باید ایمیل ها را هم چک کرد.

چشمم به ایمیل علی میافته، دلم بیشتر شور میزنه، نکته اتفاق بدی افتاده باشه، دل به دریا میزنم و بازش می کنم. خنده ام میگیره به خودم میگم:

- بابا این علی هم دلش خوشه، کی از اون دانشگاه دل خوشی داره که بخواد به ری یونیون بره؟ مگه آدم بیکاره که کفش و کلاه بکنه و از روی بزرگترین اقیانوس کره خاکی رد بشه تا وارد جمعی بشه که دل خوشی از شون نداره. ما که اهلس نیستیم.

یکشنبه بعدیه و ماجرا تکرار میشه، ولی ایندفعه نوبت نسترنه که تذکره بده:

- بابا، یک تلفن از عمو شهریار داشتی، از تو و مادر دعوت کرد که پیش شون برین، مثل اینکه یه برنامه مربوط به دانشگاه تون باشه.

به خودم چند بد و بیراه میگم که چرا به تلفن ها و ایمیل علی جواب نداده ام، اگه عذر اختلاف ساعت را برای تلفن نکردن بشه پذیرفت، برای دومی باید بهانه دیگری پیدا کرد، گرفتاری، بی حوصلگی، بیماری، ولی در مورد من یکی، علت اصلی همون تبلیه، که شاید یه جورهایی با شش هفت سال زندگی کردن در شیراز هم ارتباط داشته باشه.

وقتی که به سراغ میزم میرم، می بینم که ماجرای "ری یونیون" دست از سرم بر نمیداره. برای اینکه حواسم را پرت کنم به اخبار نگاه می کنم، در گوشه ای هم عکس و خبری هست از این پسره لوس که برای قهرمانی در مسابقات اوپن استرالیا رجز خوانی کرده .. بیخود نیست که پیروز شرفی بهش میگه Who it?

بعد این سوال به ذهنم می رسه که این ری یونیون اساسا چه ارتباطی به شهریار داره؟ درسته که عیالش همدوره ای ما بوده ولی خوب خودش هم میدونه که ما بر و بچه های صنعتی با بعضی ها آب مون توی یه جوب نمیره.

نکنه باز هم توطیه ای در کاره، امان از دست این بچه های دانشکده فنی، نمیدونم چرا نمیرن برای خودشون یک تشکیلاتی درست بکنن و دست از سر ما بردارن. تازگی ها ادعا می کنن که هفتاد سال سابقه دارن و برای دلخوشی شون رفتن پلاک طلا درست کردن، طفلکی ها فکر می کنن این جوری مشکل شون حل میشه.

بنظر من بهترین چاره شون عوض کردن اسم شونه. همون کاری که اونای دیگه کردن، ما که با امیر کبیر مشکلی

جمعه، چهارم اوت دو هزار و شش
سنتا کلارا کالیفرنیا

آقای مهندس مهران رفیعی دانش
آموخته ورودی سال ۱۳۵۰
خورشیدی در رشته مهندسی برق
و ساکن شهر سیدنی در استرالیا
هستند. آقای رفیعی از شرکت
کنندگان در چهارمین گردهمایی
جهانی در سنتا کلارای کالیفرنیا
بودند و بخشی از این مطلب توسط
خود ایشان در این گردهمایی
خوانده شد.

شاخه غرب کانادا

عکس بالا برنامه گروهی از اعضا و دستداران انجمن را در
منطقه ونکوور نشان می دهد که روز ۱۲ در یک برنامه راه
پیمایی در پارک گاریبالدی شرکت کردند. این نخستین
برنامه مشترک با دوستان کانون دانشکده فنی بود که
دوستانی از دانشگاه بهشتی و دانشگاه آزاد نیز در آن
شرکت کردند. شرکت کنندگان در این برنامه در یک راه
پیمایی یک روزه مسافت ۱۸ کیلومتر را طی کردند.
در یک برنامه دیگر که در روز ۳۰ ژوئیه در ساحل جریکو
برگزار شد، گروهی از دستداران انجمن در این شاخه دور
هم جمع شدند. در این برنامه ۲۵ تن از اعضای انجمن
همراه با اعضای خانواده شان حضور داشتند. شرکت
کنندگان در این برنامه یک روز آفتابی را در هوای دلپذیر و با
شرکت در برنامه های ورزشی مختلف گذراندند.

جشن سالانه بنیاد دانش آموختگان و دستداران دانشکده فنی

پیوندنامه دانش آموختگان و دستداران دانشکده فنی در
خارج از ایران شماره ۹۸ اخیرا به دستمان رسید. در این
پیوند نامه از جمله خبر برگزاری جشن سالانه بنیاد دانش
آموختگان و دستداران دانشکده فنی منتشر شده است.
این جشن امسال از ساعت ۷ بعد از ظهر روز شنبه ۴ نوامبر
در هتل "وست این" فرودگاه شهر لوس آنجلس برگزار
خواهد شد. ما برگزاری این جشن سالانه را به دوستانمان
در بنیاد دانشکده فنی تبریک می گوئیم و موفقیت های
روزافزونی را برای این دوستان در رشد و گسترش هر چه
بیشتر فعالیت های شان آرزو مندیم.

عکس دستجمعی در گردهمایی سنتا کلارا در حال صرف ناهار
ایستاده از راست به چپ: مهران رفیعی و بهمن خالصی
نشسته از راست به چپ: لاله یاروشلامی، مهشید آژیر، مهری
یزدانیان، ناهید مرتضوی، الهه انسانی، مرتضی مرتضوی، هما
مژگانی و معصومه جعفرزاده

مراکز تلفن کامپیوتری با چندین میلیون خط و هزاران
مزیت های دلفریب. می فرمودند که همیشه خط تلفن را
برای بعضی از افراد قفل کرد تا وقت و بی وقت مثل مادر
زن به آدم زنگ نزنه و در زندگی آدم دخالت نکنه. ولی
تا حالا که سی سال از اون ایام می گذره و چندین
نسل تلفن جدید هم آمده و رفته، ولی تا اون جایی که
میدونم، هنوز کسی از دست اون نوع مزاحمت ها و
دخالت ها نفس راحتی نکشیده و اون وعده های استاد
بیش از سرایی نبوده است.

به لیست شرکت کننده ها که نگاه می کنم، چشمم به
اسم زاهد می افتد و اوقاتم تلختر می شه، حتی ده دقیقه
هم فرصت نداد که دستم گرم شود، با چند تا آس جاندار
امتیاز ها را گرفت و بازی را تموم کرد. انگار نه اینکه دو
ساعت ناز آقای مظاهری را کشیده بودیم که زمین را آماده
کنه، واو هم با کنده هر چه تمام تر شیلنگ و غلتکش را
به حرکت درآورده بود تا اجازه بده وارد زمین قرمز رنگ
بشیم. خدا را شکر که سهیل و افشین و فرخ بودند و
آبروی دانشکده برق را حفظ کردن، و گرنه این مکانیکی ها
که به این راحتی دست از سرمون بر نمی داشتن.

دیگه درست یادم نیست که در آن نیمه شب چه چیزهایی
به مغزم رسید که اون تصمیم را گرفتم، شاید هم خواب آلود
بودم و دکمه ماوس را اشتباهی فشار دادم، ولی می دانم
که ساعت از دو نصفه شب گذشته بود که صدایی چرتم را
پاره کرد. یک ایمیل رسیده بود، تایید ثبت نام در ری یونیون.
نیمه خواب، نیمه بیدار خودم را به تخت می رسونم و آرزو
می کنم که کابوس شب های امتحان به سراغم نیاد و
بتونم چند ساعتی را فارغ از خیال اتم و مولکول و طول
موج و شکست نور و معادله لاپلاس بخوابم و لگدی را هم
نخورم. شما را نمیدونم ولی در مورد خودم فکر می کنم که
علت اصلی خر و پف های من همون چیزاست و اگر اون
کابوس ها نبودن تا به حال بیست و هفت سال راحت و
بدون لگد خوردن خوابیده بودم. والسلام.

مهندس صادق وکیل از میان ما رفت

با نهایت تأسف مطلع شدیم که آقای مهندس صادق وکیل، عضو پیشین هیات علمی دانشکده مهندسی برق دانشگاهمان، از میان ما رفتند. به این مناسبت، دکتر هیبت اله خاکزار، سرپرست پیشین دانشکده مهندسی برق، قطعه یادبودی نوشته اند که در اینجا می خوانید.

"در گذشت شادروان مهندس صادق وکیل میثمی، استادیار دانشکده مهندسی برق دانشگاه صنعتی اریامهر را به اطلاع همکاران، دانشجویان و دوستان او می رسانیم و به خصوص به دختر و نوه و برادر و فامیل آن روان شاد تسلیت می گوئیم.

مهندس صادق وکیل در دانشگاه ما از جمله درس الکترونیک مغناطیس را تدریس می کرد و عاشق معادلات ماکسول بود و تجربه مهندسی و تحقیقاتش را در کارخانه راکت سازی راکول و لاکهید بدست آورده بود که بعد از انقلاب هم ابتدا در تولوز فرانسه و سپس در دو کارخانه بالا کار می کرد و به علت مقاله ها و اختراعاتش حتی با سن بالای ۶۵ سال نیز مشغول کار بود. در پخش تلویزیونی فرودآمدن به ماه جزو تیمی بود که که جزئیات پرواز را برای بینندگان توضیح می دادند.

به خاطر دارم که راکت ساز مشهور آلمانی-آمریکایی پرفسور فون براون، پس از آن که از ناسا به شرکت Fairchild، که یک شرکت سازنده ماهواره بود، رفت، به ایران آمد. مهندس وکیل او و همکاران شرکت را از هتل به خانه من آورد و ما برنامه ماهواره شرکت را بررسی کردیم. پرفسور براون سپس در دانشگاه سخنرانی جالبی کرد و استقبال زیادی از او شد. مهندس وکیل در این برنامه پرفسور براون را معرفی کرد.

مهندس وکیل یک فرد دوست داشتنی بود و جهانگردی را دوست داشت. او از هر کشوری که دیدن می کرد، کارت برای دوستانش می فرستاد. پس از جدایی از همسرش بیشتر گوشه نشین شده بود. شاعر خوبی بود و برای دوستانش به مناسبت تولد با خط زیبایش شعر می گفت. بیباک انتقاد می کرد. چه از دوست و چه از دشمن. دانشگاه یک شخصیت بخصوص را از دست داد.

یادش گرمی باد"

به منظور گرامی داشت یاد مهندس وکیل دو مراسم در روز ۱۷ سپتامبر در شهر سانی ویل و در شهر سن دیه گو در جنوب کالیفرنیا برگزار شد.

شاخه کالیفورنیای جنوبی

محمد نریمان

از چپ به راست شبنم موید، ناهید طوسی، دکتر هژبری و شیرین اقتصادی در پشت غرفه انجمن در جشن مهرگان امسال

شاخه کالیفورنیای جنوبی انجمن دانشگاه صنعتی شریف در روزهای ۹ و ۱۰ سپتامبر در جشن مهرگان که هر ساله در این زمان توسط انجمن متخصصان ایرانی اورنج کانتی (نیپاک) در این منطقه برگزار می شود، شرکت کرد. مهرگان عیدی است که دیرینه تاریخی بسیار دارد و برای شکرانه از نعمات خداوند در فصل برداشت محصول انجام می گرفته است. امسال مهرگان شاهد شرکت بیش از ۲۰ هزار نفر بود. این همایش یک فعالیت غیر انتفاعی است و درآمد حاصل از آن صرف برگزاری مراسمی از این قبیل و فراهم آوردن کمک هزینه تحصیلی برای دانشجویان و دانش پژوهان موفق ایرانی می گردد و در این راستا تا کنون ۶۰ هزار دلار اهدا گردیده است. شاخه کالیفورنیای جنوبی به قصد آشناسازی بیشتر ایرانیان ساکن در این منطقه با فعالیتهای سوتا و جذب اعضای جدید از میان دانش آموزان و استادان دانشگاه مان و همچنین برای رساندن پیام دوستی و همکاری خود با دیگر انجمنهای فرهنگی، با توجه به فراگیری مراسم مهرگان، در این جشن شرکت کرد. شاخه کالیفورنیای جنوبی حضور موفقی در مهرگان داشت و توانست ۲۶ نفر علاقمند به عضویت در سوتا را در ارتباط با انجمن قرار دهد و به خانواده وابستگان این انجمن بیافزاید. آن عزیزان نیز از پیدا کردن فرصتی برای برقراری ارتباط با دوستان قدیمی و جلا دادن خاطرات گذشته اظهار خوشحالی کردند. این حضور همچنین نقش موثری در شناسایی این انجمن به دوستان ایرانی در این منطقه داشت و تعداد بسیاری از علاقمندان از غرفه سوتا دیدن کردند. غرفه سوتا در مهرگان بروشور فعالیتهای این انجمن را عرضه کرد. این بروشور شامل اطلاعاتی در مورد همایشهایی که تا کنون برگزار شده، دعوت برای همایش بعدی در نوامبر، نحوه عضویت در این انجمن و جگه‌نگی استفاده از وب سایت سوتا برای کاریابی و نیرویابی بود. دانشگاههای مستقر در آمریکا همانند یوسی.آی.ا.ی و یوسی.آی. در مجاورت سوتا غرفه داشتند و به معرفی فعالیتهای خود پرداختند. شاخه کالیفورنیای جنوبی در این برنامه از کمک همه جانبه نیپاک همانند همیشه برخوردار شد. حضور شاخه کالیفورنیای جنوبی در مهرگان به روابط دو انجمن شکل تازه ای بخشید و انتظار می رود این ارتباط نقش شایانی در پیشبرد فعالیتهای فرهنگی در منطقه جنوب کالیفرنیا داشته باشد.

یادگارهایی از گردهمایی سنتا کلارا

کیک تولد ۴۰ سالگی دانشگاه

از راست به چپ: فیروز عافیت طلب، محمد رضا صراط جنتی، هرمز قازیاری

هنرمند مشهور انوشیروان روحانی و دکتر شهریار مکاره چی

از راست به چپ: محمد رضا صراط جنتی، شیوا فرهمندراد، ثریا بدری، مریم ریاضی، محمود بدری همراه با اعضای خانواده شان

جشن پایان شب نخست

مسافران گردش یک روزه در شهر سن فرانسیسکو